

Tato disertační práce se zabývá aktuálními otázkami insolvenčního řízení s cizím prvkem. Uvedená oblast je upravena souborem právních norem, které se někdy souhrnně označují jako mezinárodní insolvenční právo. Systematicky je tento obor součástí mezinárodního civilního práva procesního.

Účel této práce lze sledovat ve třech oblastech:

1. popis základních otázek mezinárodního insolvenčního práva a aktuálních problémů insolvenčního řízení s cizím prvkem;
2. případná identifikace chybné nebo nedostatečné právní úpravy či řešení jednotlivých problémů;
3. tam, kde je to považováno za nezbytné či vhodné, návrh legislativního řešení.

V souladu s výše uvedeným zaměřením práce jsou její první kapitoly věnovány problematice pramenů úpravy mezinárodního insolvenčního práva. Ve výkladu se projeví skutečnost, že v právní úpravě výrazně převládá evropský prvek díky nařízení 1346/2000 o úpadkovém řízení (dále jen „nařízení 1346/2000“),¹ které reguluje mezinárodní insolvenční řízení s komunitárním prvkem. Na druhou stranu zůstává v podstatě neupravena oblast mezinárodního insolvenčního práva ve vztahu ke státům, které nejsou členy EU.

Následně jsou v práci diskutovány základní *principy mezinárodního insolvenčního práva* (princip *lex fori*, princip univerzality, princip jednoty řízení) a rozsah jejich uplatnění. Pozornost bude věnována tomu, nakolik jsou uvedené principy uplatňovány absolutně a zda jsou stanoveny nějaké hranice jejich aplikace.

Jednou z klíčových otázek insolvenčního řízení s cizím prvkem diskutovaných v této práci je problematika *mezinárodní příslušnosti*. Na příkladu nedávných rozhodnutí budou demonstrovány případné problematické okruhy či nedostatky současné úpravy kritéria pro určení mezinárodní příslušnosti – *centra hlavních zájmů*. Dále bude analyzováno, nakolik lze absenci speciální úpravy jednotné příslušnosti u koncernových insolvencí považovat za nedostatek současné úpravy. V případě potřeby budou předloženy návrhy řešení tohoto problému.

Poslední část této práce bude věnována otázce zda a nakolik současná úprava mezinárodního insolvenčního práva vyžaduje změny. V první řadě budou v návaznosti na označení problematických okruhů u nař. 1346/2000 v předchozích kapitolách předloženy návrhy na případné změny nařízení, případně zlepšení praxe nebo nástrojů vedoucích k lepší spolupráci mezi soudy a insolvenčními správci jednotlivých členských států. Obdobně budou v případě autonomní české úpravy mezinárodního insolvenčního práva předloženy návrhy jeho novelizace. Již při prvním pohledu na kusou úpravu v insolvenčním zákoně se jeví jako nezbytné pamatovat i na úpravu ve vztahu ke státům, které nejsou členy Evropské unie.